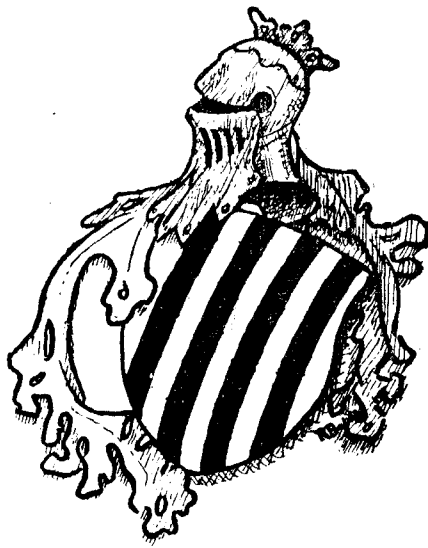

F O C

N O U

PERIÒDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
I sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre 1 pesseta

Any II.

Granollers 9 de Març de 1919.

Núm. 32.

L' HORA ÚNICA DE CATALUNYA

Veus-aquí lo que's desprén de les declaracions que del nostre Cambó publica *La Veu de Catalunya* d'avans d'ahir: Vivim en plena hora de l'autonomia; vivim en la única hora de Catalunya.

¿Qué hi fa que el virus corrossiu del Centralisme s'hagi conjurat a fi de barrar el pas de les nostres ansies de deslliuransa?

Ben clarament s'ha expressat el Sr. Cambó «...el que interessa saber es si el Poder s'avansa als esdeveniments, fent la revolució des de dalt, o si espera, crusat de braços que vingui la revolució des de baix.»

Que meditin be els que tenen la responsabilitat del Poder, les supremes paraules del nostre verb, i nosaltres esguardem impassibles, serens, imperturbables, els esdeveniments que s'atancen.

Tots els nostres capdevaners, no fan altre cosa que recomanar al poble serenitat i fé, amb la seguretat en la victòria final. Poden restar confiants que al poble no l'hi manca ni l'una ni l'altre de tals virtuts.

Més si nosaltres tenim tota la con-

fiansa amb els nostres homes, no pot dir hom lo mateix dels que porten el timó de l'Estat espanyol, aixís es que no creiem vingui la revolució des de dalt, com fora de desitjar i d'esperar, a ser altres els que tenen a ses mans els destins d'Espanya.

Lo que si creiem amb fé cega, es que l'autonomia de Catalunya ve pe'ls seus propis passos, sense que la retrassi ni un sol dia els problemes socials pendents, ja que segons el Cambó «son tant generals al mon com l'epidemia grippal, per ser una nova vida econòmica que s'està forjant a conseqüència de les alteracions que en totes les forces econòmiques ha portat la guerra.»

De que es ara l'única hora de la autonomia, ja ningú ho dupta, doncs com diu el nostre leader, «l'únic dupte que tenim, i no som nosaltres qui l'ha de resoldre, es si vindrà l'autonomia a Catalunya com volem nosaltres en una obra total de restauració i d'engrandiment d'Espanya, o si vindrà en mitg d'una desfeta que portaran a Espanya els que no vulguin o sápiguen salvarla.»

Ni l'espai que a hores d'ara tenim disponible, ni la nostra publicació, ens permet aixamplar aquesta crònica, tal com nosaltres voldriem,

doncs amb la paraula del nostre capdill. hom sent la sensació dels supremes moments en que vivim.

DEL MOMENT

El paper al davant i la ploma a la mà, aquesta resta quieta mentre el cervell trevallava ¿sobre quin tema escriurem? Van tant depressa els aconteixements que hom no sap si quant aquestes ratlles arribin al públic seran o no d'actualitat, i son tantes les coses que's mereixen un comentari, que hom no sap per ont començar.

Dies enrera hauriem pogut parlar del trist paper representat davant d'Espanya per un senyor al que fan creure que representa el districte de Terrassa, i de com l'actitut digne i enérgica del honrat batlle d'aqueixa ciutat, havia evitat que'l poble de Terrassa protestés violentament, tremolant d'indignació, dels actes de qui es diu son diputat.

Avui aixó ja ho sap tothom. Escriuim en uns moments en que la revolució vibra arreu ¿arribará a estallar? Arribará a esclatar l'erupció d'aqueix volcá que tothom sent sota

sos peus, sobreeixint per son cràter terrible les passions i els odís que amb la seva passivitat han fet néixer els que deurien tenir la responsabilitat del govern? Molt ens ho temem.

No està gaire l'edat moderna a favor dels profetes, però no creiem gaire aventurat presagiar fortes tempestes.

Quant un poble demana pá i se l'hi contesta amb discursos, quant demana llibertat i se l'hi apunten les armes, quant enfront d'un ideal de tot un poble s'hi posen les conscupiscències d'uns quants, i quant en el moment en que'l poble demana lleis socials, de fonda transformació, s'entafuren en les partides d'un presupost prebendes per els parents d'un ministre, tot esperit assedegat de justícia, fins els més enemics de les violències, cansat ja d'esser burlat, demana... ço que are vé. Serán les tenebres, será el caos, però al fer-se la llum en ell, estem segurs de trovar-hi quelcom més viu que l'actual Estat espanyol, quelcom més gran, quelcom més fecond.

No fassin por a ningú els jorns que s'apropen; serenitat, energia i una fé inestroncable en la propia vitalitat i en la propia forsa: voluntat ferma al servei del ideal, fora egoismes que mai escauen tant poc com al mitg de les tempestes; el llamp es domina millor desafiant-lo al mitg d'un camp, i no es la millor manera d'aturar un cavall desbocat sortir-li al pas, al començament de sa boija carrera.

Tinguem fé en nostre ideal i la forsa vital de nostre poble que entra en son període àlgid com passa a tots els cossos pletòrics de vida, ¡felissos nosaltres si podem passar sense que sia sangrat!

I cregueu tots que d'aqueixa nit perque passa nostra terra en neixerà l'aubada de la victòria del ideal; i penseu com a cosa certa que quant al mitg de les tenebres ressoni la paraula màgica *Fiat lux*, en el lloc que ocupava la morta Espanya hi sorgiran com arbres plens de vida, els pobles lliures d'Iberia.

JOAN CARRERAS.

Terrassa, 2-3-19.

VIDA..... DENIGRANT

El Demócrata, en contestació a la meua crònica «El Sr. Boet i l'Estatut de Catalunya», en sa darrera edició ens dedica unes *floretes* als que componem el Foc Nou, no pas sobrades de bon gust, i en secció apart, *el discurs entero y pronunciado por Don Andrés de Boet en el Congreso de los Diputados*, del que se'n dedueix que l'orador en el discurs de referència, per res aludía a la Presidència de la Mancomunitat pro sí a la de la Diputació provincial de Barcelona, quan deia que per els voltants de l'Assamblea d'Ajuntaments s'havien cursat comunicacions apremiatòries als Municipis que resultaven deudors de contingent provincial.

No obstant, no'm crec obligat a rectificar cap dels conceptes que emitia en el meu escrit, ja que el meu comentari estava basat en els extractes de les sessions del Congrés, que publicava tota la premsa de Barcelona, doncs ben clarament aixís ho feia constar. Tinguis present que unánimement tots els diaris deien lo mateix que jo copiava d'un d'ells, i per lo tant tenia dret a creure que era lo cert i més si es te en compte que cap d'ells ha rectificat fins a la data.

De totes maneres, lo que jo volia fer constar en contra de lo que manifestava el Sr. Boet, era, que els nostres Ajuntaments obraren en l'assumpte del Estatut de Catalunya amb plena consciència del que feien i sense obeir a presions estranyes, doncs siguent el nostre poble eminentment lliberal, no permetria imposició de cap mena, per enlairar que sigui el sitial que ocupés qui semblant cosa intentés portar a cap.

Ço que dic, el Sr. Boet ho sap be prou, doncs palpablement ha tocat les conseqüències de l'esperit de rebeldia dels nostres batlles i es enredades voler defensar lo contrari per a guanyar mèrits entre els enemics de nostra terra.

¿Què no li diu res l'actitut adoptada per els seus amics de dintre l'Ajuntament de nostra vila?

Verdaderament *El Demócrata*, creient fer un be al Sr. Boet, no fa altra cosa que posarlo a la vindicta pública, doncs el cas del Diputat per Nules, amb tot i ser distint, es parió amb el del Diputat per Terrassa i no crec sigui gens envejable el paper que el Sr. Sala ha representat, ja que per la seva actuació s'ha guanyat el despreci no sols dels seus electors, si que també de tots els catalans que per ses venes senten córrer la sanc d'una rassa indomable.

Mantes vegades havem observat que *El Demócrata* discrepa amb l'actuació de la majoria del nostre Ajuntament amb tot i dirsen son orgue. ¿Será que s'edita per a l'exportació?

Tot podria ésser, doncs la nostra vila per tenir enraigades idees altament democràtiques, no poden sonar-li gaire be les alabances dels periòdics de Madrid que el confrare en treu retalls per a ensabonar al senyor Boet, doncs en cassos com els que ens ocupa, els catalans solem empleiar la frase castellana, *aplaude el necio...*

J. Ros i Ros.

GAIA FESTA

En el «Orfeó Granollerí» el diumenge dia 23 del prop-passat Febrer, doná el mestre Llongueras la Conferència que n'estava anunciada per a el dia de la Candelera, però que no pogué donar per trovarse indisposat l'ilustre conferenciant.

Per a comensar, digué. unes breus paraules em crec obligat a dir i que espero servirán per a justificar la meua ausencia en el dia que celebrareu el primer aniversari de la vostra independència; feuvos càrrec que em trobava fent llit, qual contratemps vaig lamentar més que per a la meua persona, per a que no s'interpretés com una deserció que feia, i feu-vos en també que la festa del dia d'avui es una continuació d'aquella.

Després d'anunciar que el tema de la conferència havia sofert una sensible variant, comensá a descapdellarla d'una manera magistral.

Poques vegades, per no dir mai, havíem sentit un tant enlairat càntic a les juventuts, i també poques vegades havíem vist l'auditori més sugestionat per la veu de l'orador.

¡Quanta filosofia no enclou el parlament del Sr. Llongueras! Difícil, molt difícil es seguir-lo per les elevades regions que la preclara intel·ligència del mestre ens eleva, sense sentir-se hom fonament emocionat.

«L'ideal de cordialitat humana deslliurador de la nostra joventut i la seva forta significació en el cant col·lectiu»; veus-a-quí el tema.

Mantes vegades havíem aplaudit al mestre Llongueras músic, però ben poques havíem aplaudit al mestre Llongueras poeta.

Freqüentment fou interromput en aplaudiments son bell parlament, esdevinguent en ovació al finalitzar.

El Consell Directiu de l'«Orfeó», amb son President al cap, nostre volgut amic Sr. Quincoces, passà a estrenyar la mà del mestre felicitant-lo.

El crític musical Sr. Massó, que assistí al acte, en sencill parlament entrelaçant la caritat amb la germanor, pregant als assistents en nom del C. D. de l'«Orfeó» i propi, contribuïssin a la subscripció oberta a favor del infortunat Benet, orfeonista de l'«Orfeó Català», recollintse en tal motiu una respectable quantitat.

Avants de la conferència, D. Domingo Daví, llegí una inspirada poesia que fou molt aplaudida, i un tercet compost per elements de la casa, tocà inspiradas composicions que foren aplaudides i visades.

Com a final, el públic a peu dret cantà «Els Segadors», acompanyats per el mestre Llobet amb el piano, acabant tant simpàtica festa entre aplaudiments i visques a Catalunya.

C.

NOTICIARI

El penúltim dijous, tal com havíem anunciat, tingué lloc en nostre temple parroquial el funeral que la Directiva de la «Cambra Agrícola del Vallés» oferí en sufragi de l'ànima del qui fou son President fundador,

el nostre preuat amic D. Salvador Dachs i Pous, (a. c. s.).

El dol, que fou nombrosíssim, n'era presidit per el cunyat del difunt i actual President de la «Cambra Agrícola», Don Josep Rovira de Villar i Viver; D. Leonci Soler i March, Senador i President del Concell provincial d'Agricultura i Ramaderia; el Rvnt. Dr. Clotet, Degà del Vallés; el Sr. Serra i Dachs, en representació de l'Alcaldia, i D. Félix Fages Vila, Diputat provincial del Districte.

Al mitg dia fou servit per «can Ros», un esplèndid banquet en un dels salons de la «Cambra» en el que hi pengueren seient, a més de la Junta en plé, les autoritats que al matí havien assistit al funeral i el general Cavanne, Director general dels Sometents, amb el seu Ajudant que a causa d'una *panne* en el auto no pogué esser a la festivitat religiosa del matí.

Al destaparse el xampany, el general Cavanne prengué la paraula i en un breu parlament ensalsant la figura del Sr. Dachs com a Sub-cabo del Sometent i presentà en el qui ve a succeir-lo en el districte en l'expressat càrrec, que no es altre que el conegut propietari i bon amic nostre. l'actual Vis-president de la «Cambra», D. Francisco Brustenga, recomanantli s'enmiralli en el compliment de son deurer amb el que fou son digne antecessor, a fi de mantenir sempre i per tots els mitjants el lema de la benemèrita Institució, orgull de nostra terra, ço es: «Pau, pau i sempre pau».

Li contestà D. Francisco de P. Torras i Sayol, Cabo del Sometent del Districte qui recullí les darreres paraules del ilustre general i prometé que els Sometents del districte complirien sempre i a tot hora de comú acort amb el lema de l'Institució.

Acte seguit se donà comiat als hostes forasters, donantse per acabat l'acte que transcorregué en mitg de la més franca cordialitat.

Sense el més petit incident digne de mencionar, transcorregué el Carnaval d'enguany poc més o menys que els anteriors.

Totes les Societats es vegeren concoregudíssimes, i majorment en els balls del darrer dia.

Amb tot i haverse anunciat en «L'Unió Lliberal» i en el «Cassino» balls de disfrees amb premis de gran valua, predominà la falta de disfraços i més encara els de gust refinat, com se vegeren en els anys anteriors.

També aquesta darrera Societat donà joguets extraordinaris en el *Ball de doncelles*, a n'els nens i nenes que demostraren més gust i originalitat en el vestir, a més dels que tradicionalment ve repartint a la gent menuda que hi pren part.

Sens dupte el nombre que cridà més l'atenció fou una original comparsa i una carrossa portadora de S. M. Carnestoltes que sortí el dimars a la tarda també del «Cassino», recorrent els carrers de la vila, als acorts de la xaranga del Regiment d'Estella. Al mateix temps un estol de xamoses senyoretetes vestint elegants *mantons* i acompanyades per socis de la casa, postulaban a benefici del Sant Hospital, recullint en tal motiu una crescuda quantitat de pessetes. Fou una espontaneïtat digne d'alabança que meresqué l'aplauso de tothom.

Els salons tots guarnits amb gust, sobressortint «L'Alhambra» i el «Cassino», especialmenr aquest últim que estava esplèndid.

El passat dilluns, després de curta enfermetat, entregà la seva ànima a Deu, el ferm catalanista i bon amic En Francesc Gurri.

¿Quí no coneixia en tot el Vallés i defora d'ell al Sr. Gurri? Viatjant desde molts anys de la casa Barangé, s'havia creat una relació comercial, per cert forsa envejable.

En l'acte del seu enterrament que tingué lloc a l'endemà dimars, pogué apreciarse les nombroses simpaties amb que contava el difunt.

Descansi en pau el finat i rebí la seva atribulada familia, especialment el seu fill, nostre volgudíssim consoci D. Ernest, el testimoni del nostre més sentit condol.

A les cinc de la tarda, com a preludi d'una serie d'actes culturals, l'«Orfeó Granollerí» inaugurarà una exposició de tarjes postals de diferents nacions, donant-se amb tal motiu un concert per un quintet dirigit per el mestre de l'«Orfeó», don Martí Llobet.

Restablert ja del tot el nostre estimat amic D. Francesc Serra, desde el vinent nombre, rependrà sa quotidiana secció deportiva.

FOC NOU

es ven a 10 céntims en casa Estaper

Imp. Cucurella.—Granollers.

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A NELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SÈRIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep A. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES PUCHADES

Son els millors : : Demanis a totes les
bones pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18

GRANOLLERS

¿HA PROVAT V. L'ANÍS BAGES?

PROVI'L, ES EL MELLOR

Representant: **FILL de R. CURA**

Fábrica a Sant Fructuós de Bages.

Despatx i magatzems a Manresa.

Sucursal a Vich i a Sabadell.

GRAN FABRICA DE GALLETES "IMPERIVM"

DE
LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78 BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESpanyA

Especialitat en "Gaufrets" i Galleta-neula "Imperial"

BAR 'LA BOHEMIA'

a càrrec de

Esteve Julià

Sandwich, Begudes, Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS SPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelai, 34, 1.º, 2.º: - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMPTE DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516-GRANOLLERS